

Lente!

Colofon

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER - HOOFDREDACTEUR

Marc Boone
Mellestraat 294 - 8501 Heule
marcboonebp@gmail.com
0479 81 16 80

REDACTIERAAD

Bernard Decock, Dirk De Meester, Gaby Moreels, Filiep Vande Wiele, Lieven Vanhoutte, Julie Dumolein

HUISFOTOGRAFEN

Yvan Herremans, Filip d'Heedene

GASTREDACTEUREN

Joris Denoo, Armand Sermon

VORMGEVING

www.GrafiekGroep.be

ABONNEREN

Lid worden van een aangesloten vereniging/VC

KOPIJ

Reacties of artikels kunnen doorgestuurd worden naar de hoofdredacteur. De teksten moeten wel de naam en het adres van de inzender vermelden. Alle artikels vallen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de auteur. Foto's en illustraties in afzonderlijke bestanden meesturen.

LIMIETDATUM VOOR KOPIJ

is de redactievergadering in Mozaïek
Overleiestraat 15A Kortrijk telkens op vrijdag om 10 uur
volgende vergaderingen op:

31 mei, 26 juli

We houden bij Zoeklicht uw adresgegevens bij om u te kunnen op de hoogte te houden van wat reilt en zeilt in de vrijzinnige omgeving in Zuid-West-Vlaanderen. U krijgt Zoeklicht omdat u bij een van onze partners lid bent. Indien u ons te kennen geeft dat u Zoeklicht niet meer wenst te ontvangen, dan schrappen we u op eenvoudig verzoek uit de adressenlijst van Zoeklicht.

Met vrijzinnige groeten,
Redactie Zoeklicht

Inhoud

Redactioneel	3
Vrijzinnigheid en politiek	4
Hoe vrij denk jij?	8
Activiteiten uit de regio: VC Mozaïek	10
Activiteiten uit de regio: Willemsfonds	11
Lezers schrijven. We mogen vandaag nog alles!	12
Lentefeesten, het ging er weer flink aan toe	14
Activiteitenkalender	16
Lentefeesten, het ging er weer flink aan toe	18
Verkiezingen. Waar is de democratie gebleven?	20
Ontmoetingscentra in de schijnwerpers. Oproep	23
Eindelijk heiden.	24
Daar is de lente! Daar is het feest!	28
Activiteiten uit de regio: De bezatse	31

Vrijzinnige Centra uit de buurt

VC Mozaïek

Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk
056 37 16 15
www.vcmozaiek.be
info@vcmozaiek.be
Maandelijks nieuwsbrief:
schrijf in op de website

VC Poincaré

Stormestraat 131/18
8790 Waregem
056 44 74 97
www.vcpoincare.be
info@vcpoincare.be
(permanentie op woensdag,
donderdag en vrijdag)

De Geus

Koning Leopold III-plein 71
8530 Harelbeke
www.vcdegeus.be
Zondag van 10u tot 13u
elke donderdag om 19u
PingPong
Maandelijks nieuwsbrief:
schrijf in op de website

De Bezatse

Vaubanstraat 8b
8930 Menen
056 51 90 70
www.debezatse.be
vcdebezatse@gmail.com
Maandelijks nieuwsbrief:
schrijf in op de website

OVM-Avelgem

Achterhoek 17
8581 Waarmaarde
info@ovm-avelgem.be
www.ovm-avelgem.be

Redactioneel

Marc Boone

Bijna, maar ik denk dat ze weldra zal komen. De lente snuift aan de bomen. De lentefeesten zijn geweest. De verkiezingen komen dichterbij en meerdere verenigingen doen hun best om de kiezers een beeld te geven van wat de verschillende politieke partijen te bieden hebben. Via Route 24 biedt het 'Huis van de Mens' de jongere kiezers de mogelijkheid om hun horizon te verruimen. Vanuit de redactie van Zoeklicht waren wij benieuwd naar het humanisme dat aanwezig is in de diverse partijen en vroegen hun mening ernaar.

Ondertussen blijven iedere dag bommen en gewapende drones vallen op de grens met Oekraïne. Het drama in de Gazastrook neemt onmenselijke proporties aan en je vaagt je af wat de gradatie van menselijk leed aankan. Wordt het nog erger, en hoe verwerkt de plaatselijke bevolking dit. En constateren dat onze verkiezingen en de politiek in het algemeen, het zij Belgisch, Europees, Wereldlijk er niet in slaagt om ook maar een eerste teken van vrede op gang te brengen. Wraak lijkt de nieuwe leidraad voor de wereldorde. De gewone mens verzucht en heeft zijn eigen beslommingen. Werk, inkomen, een beetje zekerheid voor de toekomst. Vraag het maar aan de werknemers van Van Hool in Koningshooikt.

Als het weer nu maar meevalt en wij ons kunnen koesteren in de lentezon, met een tijdschrift in de hand.

Veel leesplezier.

Marc Boone

Wil je maandelijks info via de nieuwsbrief van de vrijzinnige centra teken dan in op

-> www.debezatse.be

-> www.vcmozaiek.be

-> www.vcdegeus.be

Vrijzinnigheid en politiek

Met de verkiezingen in het vooruitzicht vroegen wij aan alle politieke partijen wat hun invulling is van de woorden vrijzinnigheid en Humanisme. Wij geven een bloemlezing van hun antwoorden. En omdat de politiek wel eens verweten wordt te ver van de burger te staan en van die burger is vervreemd hebben wij het meest vervreemdende instrument, namelijk Chat GPT, gevraagd wat die partijen gemeen hebben met de vrijzinnigheid en het humanisme. Wij confronteerden de “waarlijke” met die van de Chat GPT machine. Niet alle politieke partijen beantwoordden onze oproep. Van die geven wij dan ook alléén de Chat GPT versie.

VOORUIT

Een redactielid ging op bezoek bij Alain Top, burgemeester van Harelbeke.

“Ik heb altijd gedacht dat het streven van onze partij in het verlengde ligt van de strijd die in de 18e eeuw ingezet werd met de Verlichting, de mens die zich laat leiden door de rede en de wetenschap, samen met de democratie die op de agenda gezet wordt. Democratie, dat gaat dan voor mij over het aspect: ontvoogding van de werkende mensen. Voordien telden die gewoon niet mee, ze behoorden bij de grond die ze bewerkten voor de eigenaars. De ontvoogdingsbeweging heeft de kleine man vooraan gezet. Zij die dag-in-dag-uit moesten ploeteren op de

grond van die rijke grondbezitters, – en dan de vruchten van hun werk, en hun kinderen, afgeven aan die rijken. Ge kunt dat streven dus formuleren als de strijd voor de ontvoogding van de werkende mensen, we zetten de bevrijding van de mens die werkt, in het centrum. Dat heeft de socialistische beweging tot vandaag verdergezet.

Onze streekgenoot August Debusse, de eerste socialistische burgemeester van Vlaanderen, die ik net niet gekend heb, liet het in 1963 zo op zijn doodsprentje zetten: tegen ontberingen, tegen tergerijen, tegen vervolging van de kleine man. Hij organiseerde de vlaswerkers, de steenbakkers en de bouwvakkers, grensarbeiders naar Frankrijk, zorgde voor gratis onderwijs voor hun kinderen, en liet sociale woningen bouwen. En hij stond vooraan in de stakingen voor het algemeen stemrecht. Met die strijd

werd hij in 1906 verkozen tot kamerlid, en met dat algemeen stemrecht in 1928 tot gemeenteraadslid en burgemeester van Menen.

Rond de tijd einde 1800 dat overal vakbonden en socialistische partijen opgericht werden, werd ook hier in Harelbeke een eerste socialistische propagandaclub opgericht en werd in 1921 voor de eerste keer een socialistische lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen neergelegd. Namen zoals Jean Minet uit Stasegem, Jules Pannecoucke en anderen, allen simpele arbeiders, klonken nog tot in mijn jonge jaren als een klok in de wijken van Harelbeke.

Mijn eigen voorganger Marc Bourry, burgemeester van 1971 tot 1984, had wél een persoonlijk contact met Debunne. Hij bouwde voort op wat hij van zijn voorgangers geleerd had. Maar hij vond ook dat de ontvoogding van de werkende mens niet alléén de materiële vooruitgang was, maar ook de culturele ontwikkeling. De officiële rijksschool die vandaag nog bestaat, de stedelijke bibliotheek, het stedelijk kunstonderwijs, het neutrale culturele centrum, dat was zijn werk. Ook de scheiding tussen kerk en staat stond op zijn agenda, dit betekent volledige vrijheid van geloven, of van niet-geloven en terzelfdertijd dat de overheid zich absoluut niet mengt in religieuze zaken, en dat de religieuze overheden zich niet te mengen hebben in bestuurlijke zaken en opdrachten. Om dit te realiseren moeten de ongelovige medeburgers dezelfde rechten en voordelen kunnen genieten als de gelovigen. Net als Debunne was Marc Bourry geen theoreticus, hield geen moeilijke toespraken, maar vond dat we moesten een einde maken aan de klerikale overheersing (en dat zette hij zwart op wit in een nota aan zijn socialistische kiezers in 1958). Let op: klerikale overheersing, en niet religieuze opvattingen. Daar hield hij zich verre van.

Als mijn partij zich vandaag inzet voor gelijke rechten voor homo's, voor recht op zelfstandig beslissen hoe men afscheid neemt van dit leven, en het recht van de vrouwen om zelf te beslissen over hun lichaam, het uitbreiden van het recht op abortus, dat zijn de werkvelden waarop we de democratische vrijheid van de mensen proberen uit te breiden."

Wat zegt Chat GPT?

Er is een aanzienlijke mate van overeenstemming tussen de programma-punten van Vooruit en de principes van het vrijzinnig-humanisme, vooral wat betreft hun gedeelde focus op sociale rechtvaardigheid, gelijkheid, en de bevordering van een inclusieve, tolerante samenleving. Beide benaderingen benadrukken het belang van een actieve rol van de overheid in het beschermen van kwetsbare groepen en het waarborgen van gelijke kansen voor iedereen. Dit maakt dat Vooruit's beleidsdoelen over het algemeen goed aansluiten bij de waarden van het vrijzinnig-humanisme.

Via mail doorgestuurd.

Principe 1: Scheiding kerk en staat, met een betrokken overheid op de geloofsgemeenschappen. Wie wil praten over de plaats van levensbeschouwing in de samenleving, kan niet om de scheiding van Kerk en staat. De scheiding vormt een fundament van onze democratie waar we geen afbreuk aan doen.

Principe 2: Streven naar autonomie in verbondenheid: actief pluralisme als grondhouding. Wij verdedigen een mens- en wereldbeeld dat de nadruk legt op samenwerking en verbondenheid. In die mate dat relaties met andere mensen en met onze omgeving onze levenskwaliteit en onze mogelijkheden om ons verder te ontplooiën bepalen.

Principe 3: Redelijke aanpassingen gebeuren op praktische en niet op morele gronden.

Een hulpmiddel bij het bepalen wat voor ons kan en wat niet kan, is volgend onderscheid:

1. Zijn er morele redenen om de regel in stand te houden? Dan kan er geen uitzondering op gemaakt worden.

2. Zijn er enkel pragmatische/praktische redenen om de uitzondering mogelijk te maken? Dan gaan we bekijken of het praktisch haalbaar is.

Principe 4: Onderscheid de publieke moraal en jouw persoonlijke moraal

1. Persoonlijke moraal: onze eigen morele en levensbeschouwelijke bindingen en overtuigingen

2. Publieke moraal: principes en grondrechten op basis waarvan we samenleven

Wat zegt Chat GPT?

Over het algemeen zijn er aanzienlijke overeenkomsten tussen de programmapunten van Groen en de principes van het vrijzinnig humanisme. Beide streven naar een inclusieve samenleving gebaseerd op gelijkheid, vrijheid van denken en handelen, en een actieve betrokkenheid van burgers in het besluitvormingsproces. Hoewel er mogelijk enige variatie is in specifieke standpunten en prioriteiten, kunnen Groen en het vrijzinnig humanisme worden beschouwd als in grote lijnen conform met elkaar.

Via mail doorgestuurd.

De waarden en de ideologie van de PVDA sluiten aan bij de ideeën van de Verlichting en het Humanisme: respect en liefde voor de mensheid, vertrouwen in het menselijke kunnen en een rationele levenshouding gebaseerd op de wetenschap. Voor een maatschappij waar alle mensen een zorgenvrij bestaan kunnen leiden en dit ongeacht hun afkomst of overtuiging. Wij wijzen irrationele ideologieën af als basis voor moraal of als rechtvaardiging voor onrecht. Wij zijn tevens consequente verdedigers van

gelijke rechten en verwerpen elk dogma dat deze rechten in vraag stelt. En wij komen in die zin op voor de scheiding van Kerk en Staat. Zoals in Duitsland, zijn we voor de vrije keuze van elke burger om godsdienst al of niet te subsidiëren met zijn of haar belastinggeld.

Maar wij zijn even sterk tegen de moderne God van winst en kapitaal die vandaag de toekomst van mens en natuur bedreigt. Vandaar onze baseline "eerst de mensen, niet de winst". Wij streven naar een maatschappij met brede individuele, sociale en democratische rechten en waar waarden centraal staan als solidariteit en gelijkheid. En waar arbeid dient voor de emancipatie van de mens en niet om het grootbedrijf nog rijker te maken.

Wat zegt Chat GPT

Er zijn aanzienlijke raakvlakken tussen de programmapunten van de PVDA en de principes van het vrijzinnig-humanisme, vooral wat betreft sociale rechtvaardigheid, gelijkheid, solidariteit, en de scheiding tussen kerk en staat. Er kunnen verschillen zijn in de benadering en prioriteitstelling, vooral met betrekking tot de rol van de overheid in de economie en de mate waarin economische versus individuele vrijheden worden benadrukt. Over het algemeen kan worden gesteld dat de PVDA op veel gebieden overeenkomt met de waarden van het vrij-

zinnig-humanisme, met name in hun gedeelde streven naar een rechtvaardige en inclusieve samenleving.

Via mail doorgestuurd.

"Het Vlaams Belang is in essentie een niet-confessionele partij. Of een persoon al dan niet een religie aanhangt, speelt voor ons geen enkele rol. Beleidsmatig vertalen wij deze visie in een actief en democratisch pluralisme, waarbij onze voorstellen vertrekken vanuit de gedachte dat elke burger vrijheid verdient. Ons pluralisme betekent ook dat wij verschillen in meningen en overtuigingen actief ondersteunen. De vrijheid om hierin te verschillen behoort immers tot de essentie van onze democratie. Behoudens uitzonderingen is het Vlaams Belang dus voorstander van een zo ruim mogelijke interpretatie van de vrije meningsuiting.

De overheid heeft hierbij de verantwoordelijkheid om die vrijheden te garanderen. Hieruit volgt een strikte scheiding tussen Staat en Kerk. Wij vinden de overheidsfinanciering van levensbeschouwingen niet meer van deze tijd. Er is uiteraard wel een verschil met subsi-

dies voor onderhoud van cultureel (religieus) erfgoed. Bovendien is het zeer onverstandig en contraproductief dat islamitische structuren hier met belastinggeld worden gefaciliteerd. De islam is niet louter een godsdienst, maar ook een maatschappijleer die haaks staat op de principes van onze democratische rechtsstaat en niet tot onze Europese beschaving hoort.

Als nationalistische en conservatieve partij hecht het Vlaams Belang veel waarde aan de wortels van onze Vlaamse en Europese identiteit. Een van deze wortels is uiteraard de katholieke traditie. Anderzijds is er vanzelfsprekend de humanistische gedachte. Beide zijn onmogelijk los van elkaar te beschouwen en vormen integraal deel uit van wie wij zijn. Het zijn deze wortels die onze tradities bepaald hebben en die wij als partij dan ook willen beschermen."

Wat zegt Chat GPT?

Samenvattend, terwijl er op sommige gebieden raakvlakken kunnen zijn, zoals in de nadruk op vrijheid van meningsuiting en kritiek op dogmatisme, zijn er fundamentele verschillen in visie en benadering tussen het vrijzinnig-humanisme en de programmapunten van Vlaams Belang. Deze beoordeling is echter algemeen en interpretaties kunnen variëren.

Wat zegt Chat GPT?

Er is aanzienlijke overeenkomst tussen de programmapunten van Open VLD en de principes van het vrijzinnig humanisme, vooral met betrekking tot individuele vrijheid, autonomie, en de scheiding tussen kerk en staat. Beide benadrukken het belang van een open en tolerante samenleving waarin de rechten en vrijheden van het individu worden beschermd en bevorderd. Echter, op sommige gebieden, zoals economisch beleid en de rol van de overheid in sociale zekerheid en gelijkheid, kunnen er verschillen in benadering en prioriteit zijn.

Wat zegt Chat GPT?

Er is zeker overlap tussen sommige waarden en doelen van CD&V en de principes van het vrijzinnig humanisme, vooral wat betreft sociale rechtvaardigheid en zorg voor de medemens.

Echter, op gebieden zoals de rol van religie in de samenleving, ethische besluitvorming, en levensbeschouwelijke neutraliteit, kunnen er significante verschillen zijn. De mate waarin programmapunten van CD&V conform zijn met het vrijzinnig humanisme zal dus afhangen van het specifieke onderwerp en de individuele interpretatie van deze waarden.

Wat zegt Chat GPT?

Er zijn zowel raakvlakken als verschillen tussen de programmapunten van N-VA en de principes van het vrijzinnig-humanisme. Terwijl er overeenstemming kan zijn op het gebied van autonomie, economische vrijheid en bepaalde aspecten van overheidsbeleid, kunnen de visies op nationale identiteit, sociaal-culturele waarden, en de benadering van sociale rechtvaardigheid en gelijkheid verschillen. De mate van conformiteit hangt dus af van welke aspecten men benadrukt en de specifieke interpretaties van deze waarden en principes.

Hoe vrij denk jij?

Doe de test op www.hoevrijdenkjij.be

Hoe kijk jij vooruit naar de komende verkiezingen? Op zondag 9 juni zijn het Europese, federale en regionale verkiezingen. In het najaar, op 13 oktober, trekken we opnieuw naar de stembus voor de lokale verkiezingen.

Stemmen op wie jou mag vertegenwoordigen, is een belangrijk onderdeel van de democratie.

Om genuanceerde standpunten in te nemen over verschillende maatschappelijke thema's kan je jou laten prikkelen op www.hoevrijdenkjij.be. Tien stellingen peilen naar hoe kritisch je bent in je denken.

Misschien heb je over veel zaken geen uitgesproken mening? Misschien weet je er onvoldoende over? Of twijfel je en durf je eventueel van mening te veranderen? Dat is allemaal prima.

Na de test krijg je meer toelichting bij de tien vragen. Je vindt ook heel wat extra info over de thema's fake news, polarisatie en democratie.

Fake news, over nepnieuws

Nepnieuws is elke vorm van valse informatie, opzettelijk verspreid om mensen te misleiden.

Wist je dat zoekmachines en sociale media registreren wat jij als nieuws

beschouwt? Op basis daarvan stelt de zoekmachine dan gelijkaardige berichten voor. Zo zie je steeds meer van hetzelfde.

Over polarisatie en wij-zij denken

We bekijken de wereld door onze eigen, gekleurde bril. Polarisation betekent dat groepen van mensen heel fel tegenover elkaar komen te staan.

Aan polarisatie is er ook een positieve kant. Een zekere mate van polarisatie is vaak nodig om sociale verandering teweeg te brengen. Stemrecht voor vrouwen, de afschaffing van kinderarbeid... waren niet mogelijk geweest zonder de strijd van activisten.

Maar soms kan je zoveel polariseren dat de ruimte voor verschillende meningen kleiner en kleiner wordt. Het midden verdwijnt, iedereen moet een kamp kiezen en je voelt de druk stijgen. Dit kan bijdragen tot een voedingsbodem voor radicalisering.

Willen we polarisatie aanpakken, dan is het belangrijk dat we naar elkaar luisteren en aanvaarden dat er meningsverschillen zijn. In een gezonde democratie moeten verschillende overtuigingen naast elkaar kunnen bestaan, zonder dat het onze gedeelde samenleving verscheurt.

Over democratie en verkiezingen

In een representatieve democratie zoals in Vlaanderen en België, worden maatschappelijk belangrijke beslissingen genomen door verkozen politici. Zij vertegenwoordigen het volk en maken wetten.

Zodra je 18 bent mag je stemmen in België. Behalve voor de Europese verkiezingen, daar kan je nu voor stemmen vanaf je 16 jaar.

Democratie is veel meer dan om de zoveel jaar stemmen. Het is ook een rechtstaat, met grondrechten, een sterk middenveld en vrije media.

Voor leerkrachten ncz

Je kan de test inzetten binnen je les. Om leerkrachten daarbij te ondersteunen is er een lesmap ontwikkeld op nczedenleer.be. In het huisvandeMens kan je twee spelen ontlenen (met lesfiches) om bovenstaande thema's op een actieve manier aan bod te brengen in het 5e en 6e middelbaar. Meer info: kortrijk@deMens.nu, T 056/25 27 51.

de mens.nu
in vrijheid van meningsuiting

Het voordeel van de twijfel

Durven twijfelen heeft alleen maar voordelen.

Durven twijfelen geeft je de **vrijheid** om kritisch te denken, scherpt je geest aan, **confronteert** je met je eigen vooroordelen.

Gun jezelf het voordeel van de twijfel.
Doe de test op hoevrijdenk jij.be

de mens.nu
in vrijheid van meningsuiting

Het voordeel van de twijfel

Tijd voor één sterke leider.

Twijfel jij aan deze uitspraak?
Doe de test op hoevrijdenk jij.be

Ontdek of jij een vrijdenker bent

DOODGEWOON

Euthanasie van Alzheimer tot Zelfbeschikking

GERMANISTE EN JOURNALISTE BARBARA CEULEERS

DINSDAG 4 JUNI

Eind februari verscheen ***Doodgewoon, euthanasie van Alzheimer tot Zelfbeschikking***, van germaniste en journaliste **Barbara Ceuleers**. In het boek vertelt ze het verhaal van de 'goede dood' van haar grote held, haar vader **Jan Ceuleers**, destijds directeur televisie bij de BRT, de vroegere VRT. Hij koos voor euthanasie na een alzheimerdiagnose. Hij zag zijn moeder menonwaardig aftakelen aan de ziekte en besloot voor zichzelf een andere toekomst te schrijven.

Hij stierf op 23 november 2020, in het beginstadium van de ziekte, want euthanasie kan je enkel krijgen als je nog wilsbekwaam bent. Bij dementie komt euthanasie dus sowieso te vroeg. Het deed Barbara in haar pen kruipen en dat resulteerde in een boek. Een persoonlijk relaas, van een vader en zijn dochter. Van een dodelijke keuze. Van onmacht en onrecht. Maar vooral eentje van liefde.

Maar Doodgewoon is zo veel meer dan enkel een persoonlijke getuigenis. Het is een naslagwerk, een echte A tot Z voor iedereen die goed geïnformeerd wil zijn over die ene zekerheid in zijn of haar leven: de dood.

Haar boek werd snel en gretig opgepikt door de media. Vooral haar pleidooi voor de aanpassing van de euthanasiewet maakte de tongen los en de harten week. Misverstanden werden rechtgezet: de wilsverklaring euthanasie geldt enkel bij onomkeerbare coma, in geen enkele andere situatie. Het debat werd opnieuw aangewakkerd, euthanasie werd terug op de politieke agenda geplaatst. Doodgewoon werd buitengewoon.

Op dinsdag 4 juni stelt Barbara Ceuleers haar boek *Doodgewoon, euthanasie van Alzheimer tot Zelfbeschikking* voor in VC Mozaïek te Kortrijk.

Praktisch:

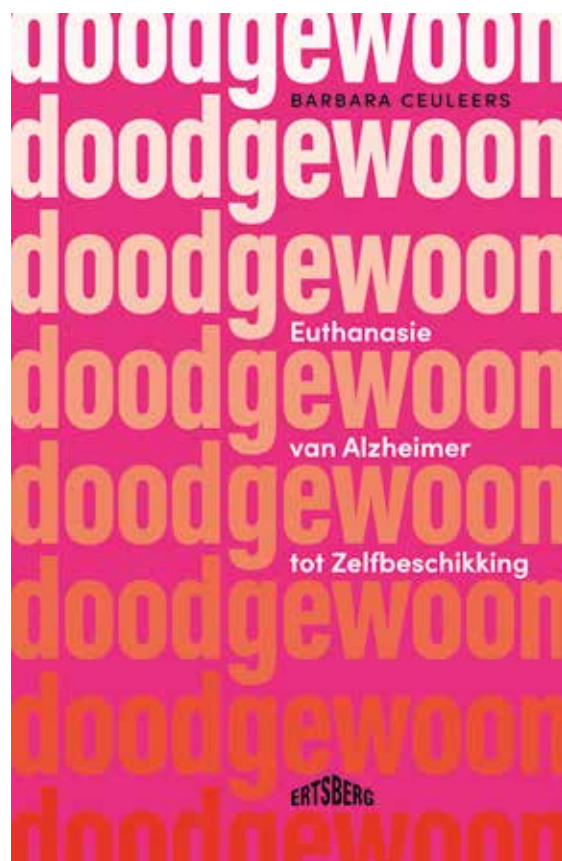
Datum: dinsdag 04/06/2023 om 19.30 u. Onthaal vanaf 19.00 u

Plaats: VC Mozaïek; Overleiestraat 15a, 8501 Kortrijk

Organisatie: HV Kortrijk, vc Mozaïek, HuisvandeMens Kortrijk, Ertsberg

met medewerking van Boekhandel Theoria Kortrijk

Inschrijven: graag via <https://DoodgewoonKortrijk.eventbrite.be>.

Vrijzinnig Centrum Mozaïek Kortrijk
Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk

waregemplus@willemsfonds.be
info@willemsfonds.be
www.willemsfonds.be

MA'BLUES CAFÉ Angello K. Atim

09 JUNI 2024

Ook in juni gaan we bij Ma'Blues terug voor verbondenheid: Angello K. Atim (19, Damme) is een inside-out entertainer, die weet hoe hij zijn publiek kan betrekken in het gebeuren. Een gitaar en zijn warme stem is alles wat hij nodig heeft om zijn ruwe klank te laten horen aan een ruimer publiek. 'I do it for passion' zegt hij altijd. Hij brengt heel graag akoestische versies van diverse genres maar is vooral ook frontman van de Sijseelse blues-rock band 'Goe Poeier'. Optreden is voor Angello een echte passie. Met zijn gitaar en stem geeft hij een iets zachtere wending aan muziek dan mensen normaal gewoon zijn. Met zijn expressie en mengeling van verhaal met muziek wordt het een avondlang genieten van het zalige sfeertje die deze muzikant telkens weer neerzet. Afhankelijk van de gelegenheid speelt hij covers op een manier eigen aan hem, maar hier en daar laat hij ook eigen nummers horen en dat zijn ze zeker waard.

Heb je een hongertje? Geniet van onze Gumbo-rijstschotel (een typische Louisiana-specialiteit), Pizzaslices of croques uit het vuistje en/of heerlijke soep. Denk ook aan onze alcoholvrije Martini-Floreal mocktail. En nieuw zijn de 'Sticky Fingers, knapperige kipspiesjes!

Praktisch:

Datum: zondag 09 juni 2024. Deuren open om 18.00 u. Concert om 19.30 u.
Place to be: Mozaïek, Overleiestraat 15 a, 8500 Kortrijk.
Inkom: leden: 15.00 €; leden HV Kortrijk 12.00 €.
Reserveren: via mablues@proximus.be of 0486/31.28.97

KOMENDE ACTIVITEITEN VAN HET WFW+

WOENSDAG 15 MEI 2024 OM 19.00U

BLOEMSCHIKKEN in VC Poincaré

ZONDAG 26 MEI 2024 OM 8.00U (*)

(*) SAMENKOMST NIET IN VC POINCARÉ
OM 8.45U AAN HET STATION IN WAREGEM

ANTWERPEN Deel 2 (met MSKA)

WOENSDAG 19 JUNI 2024 OM 19.00U

LEZING in VC Poincaré (onder voorbehoud)

We mogen vandaag Lezers schrijven nog alles!

NICODEMUS, SINTERKLAAS en DUIVEL in Textielhuis omringd door het bestuur van S.V.V. met o.a. OSCARINE B., RACHEL R., MAGERIT B.

In Zoeklicht, vrijzinnig tijdschrift voor Zuid-West-Vlaanderen, lees ik graag de bijdragen van BERNARD D. Ze zijn doordacht en houden een rationele en kritische lijn aan. Zo ook, (dacht ik) in het laatste nummer maart-april 2024 met als titel 'We mogen vandaag niets meer...'. Deze keer verslikte ik me. Het artikel is een (soort) afrekening met wat hij identificeert als onze gebruiken, gewoontes en tradities en welke uiteindelijk als het "sluipend gif van onverdraagzaamheid een gevaar betekenen voor de mensenrechten" (zie tekst van B.D. p.19). Het artikel stijgt niet uit boven het amalgaam. Familiale gewoontes, feestelijke gebruiken, kerkelijke tradities worden zonder onderscheid, in een gezwollen taal, door de gehaktmolen gedraaid. De aanleiding voor de afrekening met onze geplogenheden door B.D. was de afronding van een discussie aan een feestelijke familietafel over ZWARTE PIET:

(...) met stemverhoging geuit als een dogmatisch amen na een verontwaardigde woorden parade over de gelaatskleur van Zwarte Piet. Boem, paukenslag. Het is altijd zo geweest. Aan tradities wordt niet getornd.

De teneur van het artikel is dat de helper van de Sint moet evolueren:

Eisen dat Zwarte Piet altijd dezelfde moet blijven, getuigt dus van (...) weinig voeling met een evoluerende samenleving.

Tot daartoe, in Zoeklicht mag elkeen zijn mening publiceren zonder veel redactionele tussenkomsten en ik heb niet de ambitie om op elke slak zout te strooien. Maar hier handelt het toevallig over een onderwerp waar ik al jaren over lees en studeer, vele artikels en een dik boek over schreef.

Laat het duidelijk wezen. Bij mijn weten eist niemand dat ZWARTE PIET 'altijd dezelfde moet blijven'! Er is wel een minderheid die eist dat de kleur van zijn gezicht verandert van zwart naar strepen geel, rood, blauw of roet. Het uitwissen van het ZWARTE gezicht van PIET is niet het gevolg van de maatschappelijke evolutie, zoals B.D. stelt, maar gaat uit van mensen die zich de morele elite wanen en zich onverstoorbaar ver verheven voelen boven het domme volkje en "de leegte van hun gesprekken" (p. 19). Het is een dictatoriale

ingreep, georkestreerd en gedingeerd door sommige culturele instanties en politieke pressiegroepen. Communicatiekanalen zoals TV, radio, pers moeten zich neerleggen bij het blinde dictaat van de raciale zuiveraars. De ZWARTE begeleider van de SINT moet uit de herinnering verdwijnen, de kleur van zijn gezicht moet vergeten worden. Men moet erover zwijgen zoals de 'zatte nonkels' na de paukenslag in het verhaal over het familiefeest van B.D.

Als vrijzinnige en altijd zoekend naar historische achtergronden, tracht ik al een tijdje te begrijpen waar deze poging tot damnatio memoriae vandaan komt? Ik lees in Zoeklicht dat de Amsterdamse schrijver JAN SCHENKMAN in 1850 in zijn prentenboek over 'Sinterklaas en zijn Knecht' voor de SINT een "koloniaal geïnspireerd hulpje" bedacht, zeg maar een 'negerslaaf'. Het ZWARTE gezicht van PIET zou aldus een kolonialistische creatie zijn uit het begin van de negentiende eeuw. Deswege wordt JAN SCHENKMAN door de anti-pieten afgeschilderd als een kolonialist en racist. Tegen beter weten in!!! Want van hem is bekend dat hij als onderwijzer uit sociale bewogenheid ging lesgeven aan straatkinderen in een Amsterdamse achterbuurt:

Schenkman was tot 1849 onderwijzer aan een particuliere school op de Anjelijsgracht. Hij was een prominent lid van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.¹

Daarenboven was hij een prominent lid van de *Maatschappij tot Nut van 't Algemeen*, een vereniging die zich toelagde op volkswontwikkeling, sociale actie en bijstand aan minder begoeden in de talrijke toenmalige sloppenwijken van *Amsterdam*. Deze *Maatschappij* was ook de drijvende kracht achter het VERBOD OP SLAVENARBEID IN DE NEDERLANDSE KOLONIËN. In het jaar 1851 slaagde ze erin deze slavernij af te schaffen. Meteen er even bijzeggen dat de *Nederlanden*, (van aan de rivier de 'Scarpe' tot aan de stranden van de 'Waddenzee') nooit slavernij gekend hebben. In het Antwerpse gewoonterecht schreef men in 1582 een tekst die bepaalde dat slaven, die door hun vreemde, buitenlandse meesters meegebracht werden, zich rechterlijk vrij konden doen verklaren:

Item alle slaven binnen de Stadt oft vryheyt gecomen wesende, sijn vry ende buyten de macht van heurlieder Meesters oft Vrouwen: ende soo verre men die wilde als slaven houden ende teghen heuren danck doen dienen, moghen proclameren ad libertatem patriae, ende heurlieder Meesters oft Vrouwen voor de Weth doen daghen, ende hen aldaer rechtelijck vry doen verclaeren.

De 'weldenkenden' die kinderboeken met ZWARTE PIET uit de rekken van bibliotheken halen om ze te verbranden, roepen luid dat in deze druksels een *negerslaaf* uitgebeeld wordt. Al het gezeik over ZWARTE PIET als slaaf is een grotske leugen. Verwijst dan misschien elke afbeelding van een mens met een donker gezicht naar een negerslaaf? In 1850, in de eerste uitgave van het boek van SCHENKMAN droeg de zwarte medewerker de kledij van een zeeman, niet bepaald een slavenkostuum. Hij wordt vernoemd al 'knecht' waardoor de *anti-pieten* roepen: 'Ziede wel, het is een slaaf. Een knecht is toch een slaaf.' Wel nee! In 1850 is een knecht een medewerker: een bakkersknecht, een brouwersknecht, enz. Hij werkt onder gezag en leiding van een baas, zoals de hedendaagse arbeider. Voorts! In West-Vlaanderen kent men het troetelnaampje 'knechtenbrokke', voor een felle vrouwelijke puber die onverveerd haar plaats opeist.

Wanneer we het over de vermomming met het zwarte gezicht hebben, moeten we niet gaan zoeken in de Amerikaanse

slavencultuur maar gewoon in feestend *Europa* rondkijken. In elke landstreek van ons oude continent, van zuid tot noord en van oost tot west, bestaan er sinds de *Oudheid*, tijdens de feesten voorafgaand aan de decemberse winterzonnnewende, maskerades met mannen met een zwart geschminkt gezicht, dikwijls verschijnend samen met een gemijterde heilige met een witte baard in bisschoppelijke kledij. In mijn boek 'Zwarte Klaas tot Sinterklaas' beprek ik een groot aantal van zulke optochten. Deze zijn historisch ruim gedocumenteerd of gaan heden nog uit. Deze zwarte mannen zijn GEEN slaven maar spelen rituelen die de wederopstanding van de winterse natuur uitbeelden. (Ik kom met plezier een voordracht, met PowerPoint, geven in uw vereniging of school!)

In *Nederland* en *België* is het huidige uiterlijk van ZWARTE PIET een achttiende-eeuwse erfenis uit *Amsterdam*. Voordien bestond in *Europa* en zeker in de *Nederlanden* (dus ook *Vlaanderen*, *Brabant* *Henegouwen*, *Luik*, enz.) een traditie van processies, feestelijke ommegangen en toneelstukken waarin een ZWARTE DUIVEL werd uitgebeeld. Deze figuren vindt men nog terug in hedendaagse folkloristische of religieuze optochten (*Ducasse d'Ath* bv.). De DUIVEL, als helse figuur, was uiteraard ZWART. Men sprak over de *Zwarte Knecht* want uit angst voor de gevolgen mocht een duivelsnaam (zoals SATAN) niet vernoemd worden (zie mijn boek over ZWARTE KLAAS). De godsdienstoorlogen van de zestiende eeuw scheurden de *Nederlanden* in twee: het katholieke zuiden (nu *België*) en het protestantse noorden (nu *Nederland*). In de protestantse gebieden was het opvoeren van een katholieke heilige, in stoeten, theaters en feesten, verboden. Vandaar dat in *Amsterdam* in begin december ZWARTE KLAZEN rondliepen: mannen, vermomd met zwart geschminkt gezicht en vuile kleren, die tijdens volksfeesten de plaats innamen van de *zwarte duivel* en de *witte heilige*. Eind achttiende en begin negentiende eeuw, na de *Franse bezetting*, werden de symbolen van het katholicisme in het noorden weer in de openbaarheid toegelaten. Stilaan verscheen in de dagen rond 6 december weer de maskerade met de BISSCHOP samen met de ZWARTE begeleider. Dit werd opgepikt, niet uitgevonden, door filantroop en onderwijzer SCHENKMAN.

Zo komen we aan bij het schooltje aan de Amsterdamse *Anjeliërsgracht* waar SCHENKMAN, voor zijn pupillen uit de omliggende sloppenwijk, een verhaal creëerde dat, eens gedrukt, furor maakte. De ene editie na de andere verscheen en een nieuw ritueel verspreidde zich niet enkel in de *Hollandse steden* maar over heel *Nederland*, met tijd ook in *België*. Tegen midden twintigste eeuw was het wilde optreden van rumoerige of bedelende benden 'klaasvierders' vervangen door het oerdegelijke duo *Sinterklaas & Zwarte Knecht*. De zwarte knecht werd ZWARTE PIET en zijn outfit en optreden dreef mee met modieuze en pedagogische evoluties. In de achttiende en de vroege negentiende eeuw was men gul met lichamelijke straffen. In de twintigste eeuw ging men iets minder gewelddadig te keer tegen de kinderrijkdom. Alhoewel er in *West-Vlaanderen* nog dikwijls een *martemenee* als klaasgeschenk in een kinderschoen werd gestoken. In elk geval, de bende volkse vermomde rumoerige feestneuzen evolueerde met de tijd tot twee moraliserende pedagogen. Heden treden ze op als betaalde figuranten in het commerciële speelgoedcircuit.

In de *Vlaanders* (Oost- en West-) groeide het duo uit een tot een *triootje* met uiteraard een zwarte DUIVEL/ BOEMAN (onder verschillende namen), ook uiteraard een wit gebaarde SINTERKLAAS maar ook een joodse boekhouder NICODEMUS (meestal zwart gezicht). Dit gezelschap liep, sinds mensenheugenis tot in de zeventiger jaren van de vorige eeuw, van café tot winkel op de dagen rond 6 december. Ik interviewde heel wat personen die het nog weten te vertellen (o.a. bezoekers van *Mozaïek*) en schreef een artikel over dit trio. Het artikel verscheen in *Leiegalm* en is ook de lezen (mits aanklikken van deze link) https://www.academia.edu/85066301/Zwarte_Klaas_Nicolaas_de_Duivel_en_Nikodemus op mijn pagina Armand Sermon AcademiaEdu (er staan ook een dertigtal andere artikels).

28 februari 2024
armand.sermon@skynet.be

¹ https://nl.wikipedia.org/wiki/Jan_Schenkman

Lentefeesten

Het ging er weer flink aan toe.

Activiteitenkalender

ORGANISATIE

TIJDSTIP

ACTIVITEIT

PLAATS

HV KORTLIJK KUNSTKRING DE GEUS WILLEMSFONDS WAREGEM PLUS	MEI	DI VONDERRDAG 02/05/2024 OM 19.30 U	Samenspraak	MOZAÏEK
		ZONDAG 05/05/2024 OM 10.45 U	Tentoonstelling Luk Verlinden, schilderijen	DE GEUS
		WOENSDAG 15/05/2024 OM 19.00 U	Bloemschikken	POINCARÉ
		WE 17-20/05/2024	Clubtentoonstelling Fotoclub Groeninghe	MOZAÏEK
		ZATERDAG 19/05/2024	Feest Vrijzinnige Jeugd	INFO@OVM-AVELGEM.BE
FOTOCUB GROENINGHE OVM – AVELGEM MOZAÏEK WILLEMSFONDS WAREGEM PLUS	JUNI	ZONDAG 26/05/2024 OM 19.00 U	'Jazz op zondag' met Superior Dance Band	MOZAÏEK
		ZONDAG 26/05/2024 OM 08.45 U	Antwerpen deel 2 met MSKA	STATION WAREGEM
		DI VONDERRDAG 04/06/2024 OM 19.30 U	Boekvoorstelling Barbara Ceuleers "Doodgewoon". Over de euthanasie van haar vader Jan Cueleers	MOZAÏEK
		DONDERDAG 06/06/2024 OM 19.30 U	Samenspraak	MOZAÏEK
		ZONDAG 09/06/2024 OM 18.00 U	Ma' Blues Café met Angello K. Atim	MOZAÏEK
HV KORTLIJK WILLEMSFONDS WAREGEM PLUS MOZAÏEK, HVDM KORTLIJK WILLEMSFONDS MOZAÏEK	JULI	WOENSDAG 19/06/2024 OM 19.00 U	Midzomernacht Lezing: Je weg vinden naar psychisch hulp.	POINCARÉ
		VRIJDAG 21/06/2024	Zomerzonnenvende, feestdag van de vrijzinnig humanisten	MOZAÏEK
		ZATERDAG 29/06/2024 OM 07.00U	Daguitstap naar Reims- en Champagnestreek	STATION KORTLIJK
		ZONDAG 30/06/2024 OM 19.00 U	'Jazz op zondag' met Superior Dance Band	MOZAÏEK
MOZAÏEK, KOTK KORTLIJK	AUGUSTUS	WOENSDAG 21/08/2024 OM 19.00 U	Info- en planningsvergadering Plantjesweekend	MOZAÏEK
DE GEUS DE GEUS HV KORTLIJK, MOZAÏEK MOZAÏEK, KOTK KORTLIJK MOZAÏEK	SEPTEMBER	ZONDAG 01/09/2024	Eetfestijn	DE GEUS
		ZATERDAG 07/09/2024	Fietstocht van De Geus	DE GEUS
		ZONDAG 08/09/2024 OM 18.00 U	Ma' Bluescafé	MOZAÏEK
		WE 13-15/09/2024	Plantjesweekend Kom op tegen Kanker	KORTLIJK
		ZONDAG 29/09/2024 OM 19.00 U	Jazz op zondag met Superior Dance Band	MOZAÏEK
	OKTOBER			

Verkiezingen

Waar is de democratie gebleven?

2024 is een jaar van verkiezingen wereldwijd. In 76 landen worden er verkiezingen gehouden. 27 EU-landen kiezen een nieuw Europees Parlement. In ons land worden er Europese, federale, regionale, provincieraads-, gemeenteraads- en districtsraads-verkiezingen georganiseerd. Verkiezingen roepen een gevoel van democratie op. Hoe is het gesteld met onze democratie? Krijgt het volk nog zijn zeg over het beleid? Er zijn tekenen aan de wand dat democratie geen vanzelfsprekendheid meer is.

Tekenen aan de wand

De internationale instelling <https://freedomhouse.org> geeft in zijn laatste rapport aan dat de politieke rechten en burgerlijke vrijheden al achttien opeenvolgende jaren wereldwijd aan het

afkalven zijn. In 52 landen wordt een afname van de rechten genoteerd. In 21 landen valt er een verbetering van de vrijheden te noteren. In al te veel gevallen wordt het pluralisme of het vredevol samenleven van mensen met verschillende politieke ideeën, religies of ethische achtergronden door autoritaire leiders en gewapende groepen onderdrukt. Bovenvermelde organisatie berekende voor ieder land een democratiescore. Finland krijgt een score van 100 – een glansprestatie. Zweden en Nieuw-Zeeland halen een 99. België scoort met 96 een zeer behoorlijk resultaat. Het zal dus wel goed gaan met de democratie in België?

Uit een onderzoek “De Stemming”, in opdracht van VRT NWS en De Stan-daard begin dit jaar, blijkt het vertrouwen van de burger in de Belgische politiek

echter bijzonder laag. Gemiddeld geeft de Vlaming de democratie in ons land een 5 op 10. Een op de drie Vlamingen vindt zelfs dat België niet democratisch bestuurd wordt. Het belang van een democratie krijgt een gemiddelde van 8 op 10. De meeste Vlamingen vinden democratie dus wel belangrijk. Het vertrouwen in de politici daarentegen haalt nauwelijks de drempel van 3 op 10. Ze worden door de bevolking zwaar gebuisd. Het gaat dus toch niet zo goed met de democratie in België? Horen we soms niet de roep om een sterke leider? Pleitte Bart De Wever niet openlijk voor een klein zakelijk kernkabinet na de verkiezingen? Hij pleit met andere woorden voor een aristocratie. En wat te denken van de 60 leden van de Senaat die niet rechtstreeks gekozen worden, maar verkozen worden door de deelstaatsparlementen? Welke burger heeft nog weet

van de werking van de Senaat? Teken en aan de wand dus.

Wat is democratie?

In essentie is een democratisch land, een land dat door het volk bestuurd wordt. Dat houdt een maatschappelijk gesprek in waarbij afspraken gemaakt worden hoe de burgers met elkaar willen omgaan. Het gesprek heeft als doel een rechtvaardige gemeenschap te vormen waarin het goed is om te leven. Iedere burger moet in alle vrijheid aan dat maatschappelijk gesprek kunnen deelnemen en er een gelijke zeggenschap in hebben. De afspraken leiden tot een wetgeving en de handhaving ervan. Het belandt dus iedere burger aan.

In een directe democratie stemmen de burgers persoonlijk over wetten, besluiten en benoemingen. In een indirecte democratie laat het volk zich vertegenwoordigen door een bestuursorgaan waarin volksvertegenwoordigers zitting hebben. Let op het woord “volksvertegenwoordiger” waarin het woord “volk” staat. We komen daar verder nog op terug.

De democratische voorwaarden

Het organiseren van verkiezingen is een nodige voorwaarde voor democratie, maar geen voldoende voorwaarde. Een bijkomende voorwaarde is in ieder geval het bestaan van vrije meningsuiting, een vrije en onafhankelijke pers en het recht op actie voeren zoals bv. staking, betoging en andere manifestaties. Met andere woorden als de vrijheid ontbreekt om een voorkeur te uiten, dan kan er ook geen sprake van democratie zijn. Het democratisch gehalte van een samenleving kan dus afgemeten worden in de mate dat die samenleving de mensenrechten erkent en handhaaft.

Een ander belangrijke voorwaarde voor een democratische samenleving is de openbaarheid van bestuur. Zoals eerder gesteld, bepaalt de burger in een democratie het beleid. Zonder openbaarheid van bestuur (en open data) kan de burger niet nagaan of het gewenste beleid gevoerd wordt. In een democratische samenleving kan iedere burger de gegevens en de argumenten, waarmee de beslissingen genomen worden, eenvoudigweg raadplegen. Het is bovendien de plicht van iedere volksvertegenwoordiger zijn beslissingen aan het volk te duiden.

Solidariteit is het cement van een rechtvaardige samenleving. Solidariteit wordt gevoed door het universele moraliteitsprincipe: “Ik behandel de andere mensen net zoals ikzelf behandeld wil worden”. Voortschrijdend inzicht heeft dat uitgangspunt verruimd naar het leven in de natuur toe en de toekomstige generaties. De solidaire samenleving is dus doorspekt van wederzijds begrip, respect, zorgzaamheid, duurzaamheid en leefbaarheid. Zonder het amalgaam “Liberté, Égalité, Fraternité” kan er geen rechtvaardige samenleving opgebouwd worden en kan er dus geen sprake van democratie zijn.

Democratie in gevaar

We herhalen: “Solidariteit is het cement van een rechtvaardige samenleving”. Als de solidariteit begint te eroderen, dan zal de democratie in gevaar komen. Vandaag de dag merken we in onze samenleving dat noch de solidariteit gecultiveerd wordt, noch dat het bestaande onrecht aangepakt wordt. Dat komt omdat in een consumptie-maatschappij de competitiviteit ten koste van de solidariteit gecultiveerd wordt. De consument wordt aangespoord een “status” te bereiken dat hem of haar zal onderscheiden van de rest. Het is een snel wegdeemsterende status met bovendien een snel tanende bevrediging waardoor de consument in een tredmolen van herhaalde consumptie aanbeldt. Het is een competitie van individuen onder elkaar waarbij je tijdelijk enkele winnaars en veel verliezers overhoudt. Het aanwakkeren van die competitiegeest zorgt ervoor dat de medemens als een concurrent ervaren wordt. Een concurrent, die niet te betrouwen valt, want die zou je wel eens kunnen voorbijsteken. Het solidariteitsbesef, dat de ganse samenleving een winnaar kan zijn, wordt hierbij onderdrukt. De consumptiecompetitie zorgt dus voor een continue stroom van verliezers zodat ontevredenheid en frustratie onderhuids groeien. Het inrichten of aantrekken van spektakel houdt zo het sociaal onrecht tijdelijk uit de kijker. Het is dus goed te begrijpen dat onze samenleving bulk van plat spektakel, begeleid door snel tanende Bekende Vlamingen die wanhopig aandacht zoeken. Dergelijk spektakel wordt al eeuwenlang als een roesmiddel aangewend. De Romeinse schrijver Juvenalis gebruikte daarbij

sarcastisch de term “brood en spelen – panem et circenses” om de oogkleppen van het volk te hekelen.

De talloze sporen van restafval langs de wegen, allerhande milieuproblemen en het groeiend zwart-wit denken (of polarisatie) zijn duidelijke symptomen van die afnemende gemeenschapszin in deze elk-voor-zichzelf-samenleving. Dat ontbrekende gemeenschapsgevoel proberen rechtse agogen een invulling te geven door een identiteit ineen te knutselen van een opgesmukte onder-de-kerktoren-samenleving. Om zich met die identiteit te kunnen vereenzelvigen moet een achterhaalde moraal uit het verleden aangenomen worden en zullen zondebokken aangekruist worden. Vervolgens zal een “sterke” leider, begeleid met marsmuziek, al vendelzwaaiend de kudde aanmanen de zondebokken uit te bannen om zo de rechten van de mens en de beginselen van de democratie te vertrappelen. In geen tijd zullen vrije meningsuiting, persvrijheid en de academische vrijheid ingeperkt worden en worden rechters vervangen door vrienden van de leiders. Wie zich nog durft afvragen waar de democratie gebleven is, zal voor dergelijke laster in een vergeetput gegooid worden.

Waar zijn volksvertegenwoordigers gebleven?

In een democratie worden volksvertegenwoordigers gekozen. In België en veel andere landen gebeurt dat niet meer. Politieke partijen en hun belangengroepen stellen lijsten op waarop de burger enkele kandidaten mag aanduiden. De burger wordt doelbewust in zijn keuze beperkt door alleen maar kandidaten van één enkele lijst aan te duiden. Men kiest met andere woorden voor partijvertegenwoordigers. Partijvertegenwoordigers zijn geen volksvertegenwoordigers. Zij staan voor het belang van hun partij met zijn belangengroepen. Het beleid wordt niet meer door het volk bepaald, maar door de partij zelf. In de praktijk wordt het beleid door een kleine kring van partijbonzen bepaald. Het is dan ook meer dan normaal dat het vertrouwen van het volk in dergelijke politiek systeem ondermaats zal zijn, want zo onttaart de politiek en het voeren van een beleid in een schimmig steekspel tussen partijbelangen en nauwelijks zichtbare belangengroepen. Het volk

zet zichzelf op die manier om de zoveel jaar buiten spel en het politieke debat verengt zich tot het scherm met de eigen partijbelangen. Naast het Vlaams Belang zijn veel andere partijen niet meer of niet minder dan partijen van het Ginds of het Gene Economisch Belang.

Grensoverschrijdend gedrag

Naast het ontbreken van echte volksvertegenwoordigers, wordt het politieke spel achter de schermen vertroebeld

door de lobbymachines van de multinationals. Ze zetten zowel de fiscale wetgeving als de berichtgeving naar hun hand. De economische belangen van die internationale machten gaan het welzijn van de bevolking vooraf. Door het lobbywerk worden lastenboeken op maat geschreven en wordt de dienstverlening zonder scrupules geprivatiseerd. De accumulatie van kapitaal kent geen moraal noch geweten: omkoping, uitbuiting, slavernij, kolonisatie, milieuver-

loeding, moord, oorlogsvoering, ... Het volk wordt daarbij doelbewust van het beleid weggehouden en ontwikkelt zo een gevoel van machteloosheid en argwaan. Het is het grensoverschrijdend gedrag van het grote kapitaal.

De democratie cultiveren

We herhalen: "Solidariteit is het cement van een rechtvaardige samenleving". De beste verdediging tegen de idee van een sterke leider of van een zakenkabinet of tegen het grensoverschrijdend gedrag van het grootkapitaal is het cultiveren van een sterke bevolking. Ook de macht van de partijen, de zogenaamde participatie dient aan banden gelegd te worden. Dat valt trouwens gemakkelijk te bereiken door het toelaten van het panachen of toelaten dat een kiezer zijn stem over verschillende lijsten kan verdelen. Participatie werkt polarisatie in de hand en polarisatie is nu net een obstakel om gemeenschapszin te cultiveren. Democratie betekent dat burgers inspraak in het beleid hebben en de gelegenheid moeten krijgen om mee te besturen. Dat lukt het best door coöperaties te maken van de dienstverlenende bedrijven zoals het openbaar vervoer, telecom, ziekenhuizen, zorginstellingen, sociale woningbouw, renovatie, energievoorzieningen, ... Het is de burger aanzetten tot maatschappelijk ondernemen. De praktijk leert dat coöperaties voor een duurzame en rechtvaardige economie staan. Het gebruik van opensourcetechnologie helpt daarbij tot minder afhankelijkheid van het grootkapitaal. Referenda kunnen de burger bij het beleid betrekken op voorwaarde dat ze geen deel uitmaken van partijpolitieke spelletjes. Doordat het volk zelf meer betrokken raakt bij de maatschappelijke vraagstukken en besluitvorming, zal het democratisch bewustzijn groeien. De argwaan tegen de andere burgers en het wantrouwen tegen de politiek zal verdwijnen, want voortaan maakt het volk een stuk van de politiek zelf. Het idee van een sterke leider, een zakenkabinet, de glorie van een gekunstelde identiteit, de grootsheid van een volk of etniciteit, zal in dergelijke gemeenschap geen kiemkracht meer vinden. Alleen maar in een slecht werkende democratie zal het nodig zijn om met een cordon sanitaire ondemocratische krachten uit het beleid te weren.

Ontmoetingscentra in de schijnwerpers

Oproep

De Geus, De Bezatse, Mozaïek... Het is maar een kleine selectie uit de lange lijst van stopgezette en actieve vrijzinnige ontmoetingscentra.

Ben of was je betrokken bij een bestaand of reeds stopgezet vrijzinnig centrum? Kan je er wel een en ander over vertellen? Meld je dan aan bij het Centrum voor Academische en Vrijzinnig Archiveren. CAVA is naar jou op zoek in het kader van de realisatie van een boek over de vrijzinnige centra.

Een boek over de vrijzinnige centra

Nog voor de vrijzinnigheid zich min of meer centraal ging organiseren, met de oprichting van koepelvereniging Unie Vrijzinnige Verenigingen (UVV), bestonden her en der al 'vrijzinnige ontmoetingscentra', vaak initiatieven van lokale afdelingen en lokale betrokkenen bij verenigingen zoals het Humanistisch Verbond, de Oudervereniging voor de Moraal, Humanistische Jongeren, of culturele verenigingen zoals Willemsfonds, Vermeylenfonds. Voor veel lokaal actieve vrijzinnigen vormden (en vormen) de bijeenkomsten en activiteiten in deze lokale centra het echte

hart van de vrijzinnigheid, terwijl ze niet per se een hechte band hadden met nationale bestuursleden en het nationale beleid. In 1988 kwam het tot een Federatie van Vrijzinnige Centra (FVC), een koepelvereniging die lokale centra (met vzw-structuur) ondersteunt en vertegenwoordigt, en die op haar beurt lid is van UVV/deMens.nu.

Als erkenning van die gevarieerde geschiedenis van lokale vrijzinnige activiteit, werkt **CAVA** in 2024, met projectsteun van deMens.nu en in overleg met de Federatie Vrijzinnige Centra (FVC), aan **een boek met een eerste bundeling van basisinformatie over alle bestaande en reeds stopgezette vrijzinnige centra**.

Kan CAVA zijn licht bij jou opsteken?

Was jij betrokken bij de oprichting van een centrum? Kan jij het oprichtingsverhaal vertellen? Wanneer kwam het centrum er, onder welke vorm, op welke locatie en met welke steun? Of raakte je later betrokken bij de werking? Weet jij meer over de verhuis van het centrum? Kan jij wat vertellen over de eigenheden van een specifiek centrum, over zijn acti-

viteiten of over belangrijke momenten in zijn geschiedenis?

Of heb je weet van bronnen die interessant zijn om de geschiedenis van het vrijzinnig centrum te schrijven en te tonen? Was je zelf niet betrokken, maar kan jij CAVA in contact brengen met personen die iets kunnen bijdragen aan dit project?

Kortom, kan je informatie aanleveren voor de realisatie van het boek? Neem dan contact op met CAVA. Dat kan via het contactformulier op de projectpagina (<https://cavavub.be/nl/het-vrijzinnig-ontmoetingscentrum-in-de-schijnwerpers>) of via de QR-code). Je kan er eventueel schriftelijk al wat inhoudelijke informatie achterlaten en/of je aanmelden voor een gesprek met een medewerker van het centrum. Je kan het centrum ook bereiken via mail (cava@vub.be) of telefonisch (02 629 24 34). Ze zijn uiteraard steeds bereid om verdere vragen te beantwoorden.

Alvast hartelijk dank voor jouw bijdrage aan de realisatie van dit boek!

Eindelijk heiden

Eindelijk heiden. Het was eenvoudig. Had Mauwerik dat geweten, dan was het al veel eerder gebeurd. Om je te laten ontdopen, tikte je op de zoekmachine 'ontdopen' in. Een website, standaard-formulering en mailadres wezen je verder de weg naar ontslag uit het leger van God met een hoofdletter. Twee dagen later al ontving Mauwerik een bevestigingsmail uit de provinciehoofdplaats, waar de administratie van het bisdom huisde. Men wilde alleen nog weten waar zijn ouders hadden gewoond ten tijde van zijn geboorte, om het juiste parochieregister terug te kunnen vinden. Dat was niet moeilijk: het was het huis waar hij nu zelf woonde, alleen en van geen mens gestoord.

De timing voor dit afzwaaien zat goed. Het hart van Mauweriks vader had ongeveer een jaar geleden geweigerd

verder bloed op te pompen en zijn vrouwelijke verwekker had ondertussen immer duidelijker de hyena's in de verte horen lachen, zodat ze kort daarna op de derde verdieping van de laughing academy in het nieuwe ziekenhuis aan de rand van de provinciestad haar intrek mocht nemen. Van dit oude front viel dus geen weerwerk meer te verwachten. Mauwerik had er zijn oudjes ook niet over geüpdatet, bang voor aanvallen van het hart en opstoten van waanzin. Een nobel gebaar, dat hij evenzeer niet had kunnen maken. De natuur ging zijn gang. Voldongen feiten van lijf en leden hielden met niets rekening.

Hoe ouder Mauwerik werd, hoe meer hij beseftte dat een religie van zonde, schuld en boete, gestut door een schijnheilig en corrupt systeem, generaties en samenlevingen kon besmetten,

verstikken, vergiften en demoniseren. Van in de baarmoeder tot in het graf of de urne bemoeiden ze zich met je. Mauwerik vond het bij nader inzien jammer dat de term 'ontdoping' werd gebruikt. Die klonk alweer te negatief, zoals 'bijgeloof', 'ongelovigen' of 'atheïst'. Misschien was het meest misbruikte woord wel 'geloof'. In de Westerse wereld hadden katholieken en consorten het zich onrechtmatig toegeëigend. Andersdenkenden (weer zo'n woord!) leken voortdurend iets te ontkennen, tegen beter weten in.

Mauwerik was dermate een humane mens dat hij de ijdele monopoliepositie van de geloofsbelijders en -verspreiders niet nodig had. In zijn jeugdjaren had hij in een magazine een geïllustreerd verhaal gelezen waarin een zekere Oude Hein bij een gevaarlijke put in de weg eigen-

handig een petroleumlamp had gezet zodat er des avonds geen voorbijgangers in vielen. Vanuit zijn nederige stulpje hield deze Oude Hein vervolgens een oogje in het zeil. Mauwerik vond dat zo prachtig dat het zijn hele verdere leven bleef bepalen. Op den duur had hij er zelfs dat hele kerkgedoe niet meer voor nodig, en figuren in lange zwarte rokken die je op de mooiste of diepste momenten van je leven hun koude kerken in joegen om je met een verse portie schuldgevoelens op te zadelen. Alles wat op een dwars-hout of een kruis leek, veroorzaakte splinters van woede in zijn aderen. Hij verafschuwde de sadistische en masochistische metaforen waarin 'bloed' en 'lichaam' de hoofdrol speelden. Hij vond het puur kannibalisme: 'Drink Mijn bloed, eet Mijn lichaam.' En moest zo'n god per se een man zijn? 'In Hem, met Hem en door Hem'? 'Ik ben die ben.' Betekende dit waarachtig de 'verlossing'? Waarvan moest de mens dan wel verlost worden? Van het fabeltje van de erfzonde? Waarom die ijdele hoofdletters? Die vage bezweerpraat? Nou: Mauwerik had uiteindelijk zichzelf verlost

van zijn opgelegde lidmaatschap van het leger van God met een hoofdletter. Klare taal. Zuivere syntaxis. Eindelijk heiden.

Vroeger moeiden ze zich vooral met de scholen. 'Vrij' onderwijs betekende decennialang 'onvrij' onderwijs. Hun invloed was overweldigend en verstik-kend. Naarmate er in de loop der jaren minder zwartrokken (m/v) en kruisheren en -vrouwen waren, en de overgebleven kerkkompanen ouder geworden waren, verlegden ze hun aandacht naar de senioren. Hun klauwen en tentakels strekten zich nu uit naar bejaardentehuizen, serviceflats, seniorieën en andere instituten waar mensen op hun dood zaten te wachten. Ze zagen er ondertussen ook anders uit: undercover, in 'gewone' verpakking. De bevelde soutanes en de mufte kappen waren afgegooid. Soms flikkerde er ergens nog een verborgen kruisje op van tussen wat textiel. Toch kon Mauwerik nog altijd van op een verre afstand een non of een priester herkennen. Het waas van bekeerdrift en een bepaalde tint van bemoeienis-grijs waren onmiskenbaar. Soms had hij

dan zin om zo iemand die ene vraag te stellen: 'Waarom laten jullie in godsnaam de mensen niet met rust?'

De grote katholieke gezinnen van na de Tweede Wereldoorlog telden veel zonen en dochters. Zeven was een heilig getal. Statistisch gezien moest daar veel onheil uit voortkomen. Met zulke aantallen liep je een grotere kans mettertijd misdadigers, andersdenkenden, rare kwieten of schuinsmarcheerders gekweekt te hebben. Aldus geschiedde. Driekwart van Mauweriks generatie verhuisde later uit de provinciestad, uit ongenoegen met of in onmin met gezin, kerk, school, vereniging of club. Soms noodgedwongen. Wie er overbleven, hokten met elkaar en pasten ervoor op niet meer dan het ondertussen moderne gemiddelde aantal kinderen van 2,3 te nemen. De kerkstoelen bleven vrijwel leeg. In dat verband deed alweer een negatief woord zijn intrede. Kerken werden bij gebrek aan volk 'ontwijd' – die deden verder dienst als kunstgalerij, discotheek, bibliotheek of restaurant. Of ze vlogen in de fik.

Mauwerik hielp daarbij een handje toen hij de toren van de hoofdkerk in brand stak.

Morgen zou hij weer 'zwaar haar' hebben. Dat wist hij nu al. Hij werd er ook niet jonger op. Het werd namelijk een steile avond in zijn stamcafé De Heerlijkheid, tot diep in de nacht. Zoals vaak het geval was met geslaagde gebeurtenissen, werd niets vooraf gepland. Ze hadden er zelfs niet eens afgesproken: Geachte Heer, Heerschap, Heer God, Heerlijke Vlinder en Heerschaar, in het echte leven buiten De Heerlijkheid zijnde Dirk, Stefaan, Mauwerik, Carmen en Peter, allen gescheiden, voorlopig vrijgezel of aan een volgend huwelijk bezig. Iets na middernacht was zelfs Allerheiligen nog binnengekomen. Die was getrouwd, maar ging vreemd. De pret kon niet meer op. Vooral door de gedachte aan de volgende dag, die officieel vrijverklaard was als Dag van de Arbeid. Er werd dus dapper gedronken en geklonken. Vooral Mauweriks onttopping sprak tot de verbeelding. Ze zouden het allemaal doen, zeiden ze. En ze zouden voor de laatste keer in hun leven een kerk binnengaan. Morgen. Afgesproken. Jammer dat het vannacht niet meer kon. De deuren zouden nu wel gesloten zijn. 'Als van een kerker,' zei Mauwerik. 'De vergrotende trap van kerk'. Dat was een goeie. Daar moest nog een beker des verbonds op gedronken worden. Omstreeks halfdrie in de ochtend leidde bazin Myrtille met zachte aandrang het gezelschap naar buiten, de grauwe werkelijkheid in, waar ze weer hun doopnamen aannamen.

Mauwerik en Stefaan rammelden die

nacht toch nog aan enkele deuren van de hoofdkerk. Tot hun stomme verbazing gaf er een mee: in het zijportaal waar het het ergst naar pis stonk.

'Verdommel!'

'Halleluja!'

'Bellen we de rest nog?'

'Maar die zijn nu al...'

'Wacht...'

Mauwerik probeerde Carmen, daarna Peter, maar geen van beiden reageerde. Hij haalde zijn schouders op.

'Allerheiligen zal Heerlijke Vlinder wel weer het heilig oliesel toedienen.'

'Laat maar. Gaan we...?'

'Ja.'

'Sanctuary!'

Het was niet helemaal donker in de kerk van Sint-Pietersbanden. Door de brandglasramen likte zich wat roze schijn naar binnen, net genoeg om het niet oudtestamentisch duister te laten zijn. Helemaal vooraan smeulde ook een rood lampje. Toch gebruikten ze het licht van hun smartphone om zich een weg te banen door de stoelenrijen. Hun dronkenschap leek plotseling gehalveerd. Zonder dat ze het hadden afgesproken, schuifelden ze in de richting van de deuren die aan weerszijden toegang tot de toren verschaften. Ze gingen voor rechts. De deur was open. In de ruimte erachter was een indrukwekkende hoeveelheid adembenemende rommel uit vroegere tijden opgeslagen. Molm en walm deden ze even naar adem happen. Een volgend deurtje gaf toegang tot een smalle stenen wenteltrap: het opstapje naar de hemel. Die was op een natuurlijke wijze miraculeus verlicht, zonder dat er een spoor van elektrisch licht was. Een soort

schietgaten diep in de muur, afgewisseld met ronde kijkgaten, zorgden daarvoor.

'Doen?'

'Doen.'

Mauwerik stak een sigaret op. Ze vatten de steile tocht aan. Onderweg passeerden ze twee kerkerachtige ruimtes met een plankenvloer. Gefladder en geritsel verraadde de aanwezigheid van gevogelte en knaagdieren. Misschien werden hier vroeger heidenen opgesloten en gefolterd tot ze het ware geloof uitschreeuwden. Mauwerik en Stefaan dwaalden even in zo'n torenkamer rond. Ze schrokken zich een ongeluk toen de klok drie uur sloeg. Mauweriks sigaret belandde per ongeluk tussen de kieren in de vloer, onbereikbaar.

'Verdomme.'

'Die dooft vanzelf wel. Kom.'

'Toch even checken.'

Door zijn gepeuter zocht de peuk nog diepere oorden op, nu onzichtbaar geworden.

'Dedju. Kan er niet meer aan.'

'Pis dan in die kier.'

'Moet niet. Kan nog niet.'

'Kom.'

Ze klommen verder, tot in de frisse ochtendlucht.

'De hemel is in zicht.'

'Harba lori fa!'

Mauwerik stak een verse sigaret op; Stefaan volgde zijn voorbeeld. Minutenlang staarden ze naar oneindigheid. Daarna deed zich het onvermijdelijke voor, wanneer twee zatte mannen op een meinacht een kerktoeren beklommen. 'Aahh, dat deed deugd.'

‘Leeglopen: veruit het leukste wat er is.’
 ‘O ja?’
 ‘Veruit, zei ik.’
 ‘Hoog en droog. Met een peuk tussen je lippen. Zo zondig.’
 ‘Ik krijg een aanval van hoogtevrees.’
 ‘Opzouten dan.’
 ‘Straks krijgen we weer zo’n dreun van die klok in onze oren.’
 Zacht wiegend op zoek naar wankel evenwicht ritsten ze hun gulp weer dicht. Hoewel het niet geregend had daarboven, vatten ze de spiraalvormige afdaling aan met bespikkelde schoenen, steun zoekend tegen de muren.
 ‘Waarom deden we dat nu eigenlijk?’
 ‘Om eh... daarboven te zijn?’
 ‘Ja, en dan?’
 ‘Of eh... om voor de laatste keer in een kerk te verschijnen?’
 ‘Ik vrees dat dit niet onze laatste keer zal zijn.’
 ‘Is dat weer die hoogtevrees van je?’
 ‘Ha ha.’

Stefaan veroorzaakte een vuurwerkje door zijn peuk tegen de muur af te schrapen en weg te schieten.

‘Hé, pyromaan!’
 Mauwerik deed hetzelfde.
 ‘Vurige tongen.’

Zo stond anderhalf uur later de complete inboedel en het binnenwerk van de toren van de kerk Sint-Pietersbanden in lichtterlaaie. Tegen de glorieuze meiochtend bleef alleen nog een reusachtige holle kies over, zonder kroon en zwartgeblakerd. Het middenschip van de kerk liep vooral nevenschade op, door de gedrevenheid van de brandweer.

‘Wat bezielde jullie toch?’ vroeg Geachte Heer.
 ‘Niets, dat was het nou net,’ antwoordde Heer God. ‘En we hebben ook helemaal niets gemerkt. Niets gezien... Niets geroken...’
 ‘Eindelijk heiden hé,’ mompelde Heer-

schap dapper.

‘Ik ben gelukkig al twee maanden gestopt,’ zei Heerlijke Vlinder. ‘Je ziet wat ervan komt.’

‘Maar is het wel jullie schuld?’ opperde Heerschaar.

Allerheiligen knikte: ‘Zo’n kerk barst toch van de kaarsen?’

‘... en die zijdeur was eigenlijk makkelijk open te krijgen. Die gaf zo mee. Het kon... kan iedereen geweest zijn.’

‘Dat geloven we, Kinderen Gods,’ zei Myrtille. ‘God beware jullie.’

De toren van Sint-Pietersbanden kwam er nooit meer bovenop. Een oorzaak voor de brand werd niet gevonden. Bij zo’n vuurzee tastte men in het duister. Maar eigenlijk lag een eenvoudig geval van ont doping aan de basis van dit heilig vuur.

Daar is de lente!

Daar is het feest!

Het lentefeest van Cilou uit Kemmel 'in the picture'

De lente is in het land! We kijken met dankbaarheid en waardering naar de schoonheid van de natuur, hoe deze zich na een lange, grijze en natte winterperiode herstelt. De tijd van groei en bloei in de natuur is opnieuw aangebroken.

Wij mensen zijn daar niet anders in. Wij voelen ons heropleven met de zon op ons gezicht en het geluid van vogeltjesgezang in de ochtend. Met zijn allen gaan we naar buiten. Een terrasje doen, de tuin op orde zetten en onze vrienden en familie bijeenroepen voor het eerste buitenfeestje van het jaar. Kinderen kunnen zich buiten uitleven in plaats van binnen gekluisterd te zitten aan hun tablet.

Het is niet toevallig dat in de maand mei de meeste lentefeesten doorgaan. Als trouwe lezer van Zoeklicht, moet ik u waarschijnlijk niet uitleggen wat een lentefeest is. Maar voor de mensen die nieuw zijn, geef ik toch graag een kort woordje uitleg.

Een lentefeest is een vrijzinnig humanistische plechtigheid, dat de overgang van de kleutertijd naar de lagere schooltijd markeert en viert. Het jonge kind zit in de lente van zijn/haar leven. De wereld gaat letterlijk en figuurlijk voor hem/haar open. Stilaan leert het kind zichzelf en zijn/haar omgeving beter kennen. Het leert correct om te gaan met zijn behoeften, drijft, leert zich in te leven

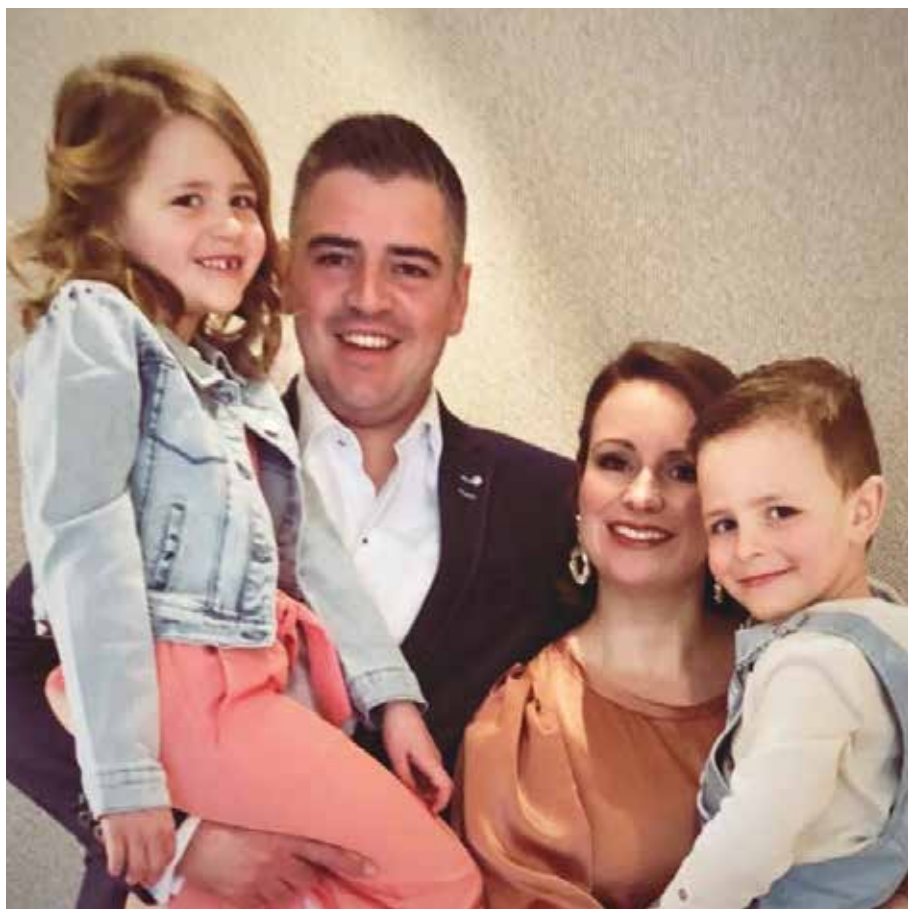
in de ander, leert socialiseren, maar ook lezen, schrijven en rekenen. Rond deze leeftijd groeit een kind mentaal en fysiek zeer veel en snel.

Dit moment grijpen vrijzinnig humanisten ook aan om stil te staan bij alle groei die er al geweest is. Ze staan stil bij de unieke kenmerken en talenten van het kind en laten het voelen dat het er niet alleen voor staat. Het unieke kind wordt dus gevierd in zijn of haar omgeving: met de naaste familie en misschien met de vriendjes erbij.

Kinderen die op school het vak NC Zedenleer aangeboden krijgen, vieren hun lentefeest in groep. De leer-

krachten NC Zedenleer zijn hiervoor verantwoordelijk. Dit vak wordt niet in elke school aangeboden. Voor deze kinderen en hun ouders, die toch voor de vrijzinnig humanistische levensbeschouwing kiezen, bestaan er gelukkig wel alternatieven. Deze mensen kunnen in de huisvandeMens terecht. Daar kunnen ze voor een inspiratiegesprek kiezen, om zelf een lentefeest in elkaar te steken. Of ze kunnen aansluiten bij een groepsleentefeest als het huis dit organiseert. Soms worden door de consultants zelf individuele lentefeesten in elkaar gestoken. Dit gebeurt met veel inspraak van de ouders en het kind zelf.

Eén van die gezinnen, is het gezin van Jason Cuvelier en Sanne Couttouw uit Kemmel. Zij kozen in 2020 voor hun huwelijk voor het huisvandeMens leper. Vier jaar later, willen ze hun dochtertje Cilou vieren, met een individueel lentefeest. Hiervoor gingen ze dus opnieuw te rade bij het huisvandeMens leper, waar ik hen met plezier ontving. Sanne ging graag in op mijn vraag voor een interview voor Zoeklicht.

Zoeklicht:

Hallo Sanne! Welkom in het huis. Kan je iets vertellen over wie jullie zijn?

Sanne:

Wij zijn Sanne en Jason, mama en papa van Louis en Cilou. Wij wonen in Kemmel.

Jason is schilder en ik ben psychotherapeute. Louis is vijf jaar en Cilou is er zeven.

Wij houden van wandelen, samen aperitieven en weekendjes weg.

Zoeklicht:

Heerlijke hobby's! Hoe kwamen jullie terecht bij huisvandeMens?

Sanne:

Wij zijn in volle corona getrouwd met huisvandeMens leper. Dit was een positieve ervaring voor ons. Hierdoor kozen we voor het lentefeest van Cilou opnieuw om het op deze manier te doen.

Zoeklicht:

Dat is leuk om te horen. Jullie zijn dus ook vrijzinnig humanistisch. Wat betekent het vrijzinnig humanisme eigenlijk voor jullie als gezin?

Sanne:

Het betekent voor ons vooral dat wij bepaalde waarden en normen willen nastreven, en deze waarden ook willen meegeven met onze kinderen. Deze waarden zijn universeel en voor ons niet gelinkt aan een geloof.

Respect, verdraagzaamheid, begrip, eerlijkheid, zijn zaken waar wij als gezin naar streven.

Zoeklicht:

Mooie waarden inderdaad. Wat was jullie eerdere ervaring met vrijzinnig humanistische plechtigheden?

Sanne:

We hadden ons eigen huwelijk en maakten ook enkele huwelijken van vrienden mee. De intieme en persoonlijke sfeer zorgen ervoor dat wij dit zo waarderen. Er wordt écht geluisterd naar jouw unieke verhaal, waardoor de voorbereiding op zich al zo waardevol is.

Je krijgt niet altijd de kans om stil te staan bij het leven dat je leidt, en op deze manier doe je dat wel. Zulke

voorbereidende gesprekken zijn diepgaand en intiem, maar zorgen wel voor verbinding.

Zoeklicht:

Wat onderscheidt een lentefeest van een eerste communie volgens jullie?

Sanne:

Een Lentefeest is voor ons persoonlijker. Het is ook maatwerk. Wat wensen wij Cilou toe? Wat wenst Cilou de wereld toe? We willen eigenlijk danken dat ze in ons midden is.

Zoeklicht:

Lieten jullie de keuze aan Cilou voor een lentefeest versus eerste communie?

Sanne:

Cilou heeft dit inderdaad zelf beslist.

Zoeklicht:

Dat is fijn. Was er de mogelijkheid van de school uit om deel te nemen aan een lentefeest? En vind je dat dit de taak van een school moet zijn?

Sanne:

Neen, dit werd toch niet voorgesteld.

Cilou zit in een Katholieke school, waardoor ik dit ook niet verwacht van de school. Een communieviering is logischer. We krijgen wel de vrijheid om zelf in te vullen of we hieraan meedoen of niet.

Zoeklicht:

Hadden jullie liever een lentefeest in groep gehad voor Cilou?

Sanne:

Voor ons hoefde dit niet. Wij zijn blij met een intieme viering. Cilou staat zelf ook niet zo graag in de belangstelling.

Zoeklicht:

Jullie stelden de ceremonie samen met de consulent van het huisvandeMens Ieper. Cilou zelf werd hier ook bij betrokken. Kan je iets vertellen over de ceremonie? Wat zijn voor jullie de hoogtepunten?

Sanne:

De ceremonie vindt plaats in een feestzaaltje van een vakantiewoning op 12 mei.

De viering werd heel persoonlijk op maat van Cilou en ons gezin gemaakt. Het is een aaneenrijging van persoonlijke teksten, muziek en enkele rituelen.

De muziek die tijdens de plechtigheid gespeeld wordt, heeft Cilou zelf gekozen. Alle aanwezigen worden betrokken. We

staan ook kort stil bij de mensen die niet meer onder ons zijn. Voor hen steekt Cilou bij aanvang van de ceremonie een kaarsje aan.

Voor we van start gaan, krijgt iedereen een foto van Cilou. De mensen krijgen de opdracht om aan de achterzijde van die foto een wens of boodschap voor haar op te schrijven. De foto's zijn van Cilou haar geboorte tot nu. Tijdens de plechtigheid, voorzien we een moment waarop iedereen de foto's in de juiste volgorde moet ophangen. Die foto's belanden dan in een soort schatkist, die vooraan staat. Die schatkist zal Cilou voor altijd kunnen koesteren.

Haar broertje Louis zal tijdens de ceremonie een zelfgekozen voorwerp in die schatkist stoppen. Iets wat hun relatie typeert.

We vinden het fijn om de grootouders en de meters te betrekken. We maken van dit moment ook gebruik om hen te bedanken voor wat ze voor Cilou doen en betekenen.

De grootouders krijgen op voorhand de opdracht om hun creativiteit te gebruiken. Ze mogen op een canvasdoek een tekening, collage... maken van iets wat Cilou typeert. Cilou zal op het moment zelf raden wat haar grootouders precies bedoelden met hun werkje.

De meters lezen een zelfgeschreven

persoonlijke tekst voor, gericht aan Cilou. Dat doen wij als ouders ook.

Zoeklicht:

Wat hopen jullie dat Cilou zal onthouden van haar lentefeest? En hoe willen jullie dat jullie familie en vrienden haar lentefeest beleven?

Sanne:

Voor Cilou: de warmte, liefde en genegenheid van dat moment. De koffer vol herinneringen kan ze haar hele leven koesteren. We willen geen strakke viering, we zijn dankbaar dat we die dag samen kunnen vieren met Cilou in ons midden.

Zoeklicht:

Kan iedereen in de familie zich er mee verzoenen dat zij een lentefeest doet en niet een eerste communie? Zo nee, hoe ga je hiermee om?

Sanne:

Wij hebben hier geen problemen rond ervaren.

Zoeklicht:

Wat betekent het huisvandeMens voor jullie? Is dit het soort ceremonie wat je verwacht had? Ervaar je voldoende inspraak, betrokkenheid...? En zou je het huisvandeMens aanraden aan andere ouders? Waarom wel of niet?

Sanne:

Wij zijn erg fan van de manier van aanpakken, het mee helpen denken om het vorm te geven, de inspiratie, de liefde waarmee het wordt vormgegeven.

Ik kan het warm aanbevelen om even binnen te springen bij hen, dan voel je aan den lijve hoe welkom je daar bent. Het voelt voor ons minder gedwongen dan een Katholieke viering.

Zoeklicht:

Hartelijk dank Sanne voor je tijd! Ik wens jullie een heerlijk feest met Cilou en de hele familie. Hopelijk een ceremonie en feest om voor altijd warme herinneringen aan te koesteren. En wie weet zie ik jullie over twee jaar terug wanneer het aan jullie sloebertje Louis is om zijn 'groeien' te vieren!

Vaubanstraat 8 B, 8930 Menen
T 056 51 90 70
vcdebezatse@gmail.com

LENTE – ZOMER 2024

DE ZONNEGLOED Goed Doel 2024

De Bezatse kiest dit jaar voor De Zonnegloed als goed doel. Dit jaar zullen we verschillende activiteiten organiseren ten voordele van hen. Alle activiteiten staan verder in de kalender vermeld.

LENTEFEEST EN FEEST VRIJZINNIG JEUGD MENEN

ZATERDAG 18 MEI

Organisatie HVV MENEN
ondersteund door VC De Bezatse

Enkel voor feestelingen en genodigden.

UITSTAP DE ZONNEGLOED

ZONDAG 23 JUNI

We vertrekken met de bus richting Vleteren waar we een bezoek brengen aan het sanctuary De Zonnegloed. Tijdens het vrije bezoek kunnen jullie de dieren en het park leren kennen. Op de terugweg stoppen we dan nog voor een leuke maaltijd. Incl. drankje aangeboden door De Bezatse.

Uur van afspraak volgt later.

Prijs: € 55

Inschrijven voor 10 juni 2024!

Inschrijven: bellen naar Ruben (0476/71.36.27) en daarna het bedrag overschrijven op: BE46 0003 2603 0336 met vermelding van het aantal personen en "daguitstap".

BBQ

T.V.V. DE ZONNEGLOED

ZATERDAG 14 SEPTEMBER

De opbrengst van onze BBQ gaat naar het goede doel. In de prijs zitten aperitiefhapjes, worst, kippenbout, runderbrochette, halve rib, sausjes en een groentebuffet.
Een gratis sangria en een koffie worden u door het bestuur aangeboden.

Leden: € 30 // Niet-leden: € 35

Inschrijven voor 6 september 2024!

Inschrijven: bellen naar Ruben (0476/71.36.27) en daarna het bedrag overschrijven op: BE46 0003 2603 0336 met vermelding van het aantal personen en 'BBQ'.

